

Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης
Ο Γεωργιάκης Ολύμπιος 1929-2004 75 Χρόνια

Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη - Τηλ. & Fax 2310.812666 - e-mail: syllyth@otenet.gr

Ο Λόγος του Σουλ Λόγου

Ένα ενημερωτικό διμηνιαίο δελτίο

για τις δραστηριότητες του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και ένα Ελεύθερο Βήμα για τις σκέψεις, γνώμες και απόψεις των μελών & των φίλων του

Δελτίο αρ. 2 - Οκτώβριος & Νοέμβριος 2004

Εκδόσεις: Συλλογος Λιβαδιωτων Θεσσαλονικης 'Ο Γεωργιακης Ολυμπιος' - Τμήτ. Δ.Δ.Ε.
 Εδός: Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 - Θεσσαλονίκη / Τηλ. & Fax 2310.812666 / e-mail: syllyth@otenet.gr ή syllyth@baron.auth.gr

Εβίβα το Δεύτερο! Το περιοδικό δελτίο μας είναι και Ανάγκη και Επιθυμία όλων μας!

Είναι μεγάλη χαρά για όποιον κάνει μια προσπάθεια για να δημοσιοποιηθεί μια γνώμη, να κοινοποιηθεί μια άποψη και να διαχυθεί έστω μια καλή σκέψη ή ιδέα, να βλέπει ότι αυτή η προσπάθεια έχει αντίκρισμα στον κόσμο που απευθύνεται και να γίνεται ευμενώς αποδεκτή. Ήδη τα μηνύματα που πήρε το Δ.Σ. και ειδικότερα η συντακτική επιτροπή του 'Λόγου του Σουλ Λόγου' για την πρώτη εμφάνιση του δελτίου μας, είναι περισσότερα από ενθαρρυντικά για να συνεχίσει να χειροτεχνεί αυτή την γραπτή δυνατή φωνή του Συλλόγου μας.

Πάντοτε η πρώτη προσπάθεια έχει ένα πιλοτικό χαρακτήρα και επομένως χρησιμεύει στο να εντοπιστούν για να διορθωθούν λάθη και παραλήψεις, να ρυθμιστούν ύψος και αισθητική, να σφυγματομετρούν τα αντανακλαστικά των δεκτών αναγνώστων, ώστε να παγιωθούν τα θετικά και να βελτιωθούν τα χυλαίνοντα σημεία.

Το πρώτο τεύχος πάντως, ήταν αναγκαστικά πολύ γεμάτο, ήταν 'πιγμένο' από κείμενα όπως όλοι μας διαπιστώσαμε. Αυτό ήταν σχεδόν αναπόφευκτο, μια που πάνω από το 60% του δελτιακού χώρου καταλάμβαναν οι αποφάσεις που ελήφθησαν από το Σώμα κατά την καταστατική συνέλευση της 23ης Μαΐου 2004. Το Δ.Σ. ήταν υποχρεωμένο να τις μεταφέρει σε όλα τα μέλη και τους φίλους, ώστε να λάβουν γνώση των νέων δεδομένων λειτουργίας του Συλλόγου μας και να ενημερωθούν για τα ετήσια πεπραγμένα.

Ένα άλλο τμήμα του χώρου (και ελπίζουμε να μην χρειαστεί να ξανασυμβεί ποτέ), ήταν μια εσωτερική ανάγκη της σύνταξης (και όλων μας νομίζουμε) για ένα ύστατο 'χαίρε' στον Βασίλη Θεοδωρή, τον αγαπημένο φίλο Μπίλλη, που τόσο πρόωρα μας άφησε.

Χρειάστηκε λοιπόν να χρησιμοποιήσουμε στο δελτίο 1 και μικρά μεγέθη γραμματοσειράς, ώστε να καταφέρουμε να χωρέσουμε όλα όσα θέλαμε και έπρεπε να σας ανακοινώσουμε, τις βάρους ενδεχομένως μιάς οπτικής ξεκούρασης που απαιτείται για μια ανάγνωση πιο ευχάριστη, για μια εναλλαγή των κειμένων με παραστάσεις και εικόνες που θα χαλαρώνουν το μάτι και δεν θα κουράζουν το μυαλό. Εξ άλλου, η επιθυμία της σύνταξης του 'Λόγου του Σουλ Λόγου' (ας το βαφτίσουμε χαϊδευτικά σκέτο 'Λόγο'), είναι το δελτίο μας να αποτελεί μια όαση μέσα στην βομβαρδισμένη έρημο των ειδήσεων και των εικόνων που όλοι μας βρισκόμαστε καθημερινά, μια γλυκειά και ευπρεπή ανάσα ποιότητας, που δένει μεταξύ τους ακόμη περισσότερο τα μέλη και τους φίλους μας.

Η ευμενής αποδοχή του 1^{ου} μας δελτίου από όλους τους φίλους και συνπατριώτες, όπως την καταγράψαμε από τις θετικές τους αντιδράσεις, βάζει τις βάσεις για κάτι πιο στερεό και διαχρονικό για τον Σύλλογό μας. Η σταθερή περιοδικότητά του, πρέπει να αποτελέσει μία δέσμευση, εκτός από το παρόν Διοικητικό Συμβούλιο (που ούτως ή άλλως έχει ακόμη 6 μήνες ζωής μόνο) και για το επόμενο και το κάθε άλλο στο μέλλον. Το δελτίο είναι και

πρέπει να είναι ένας κρίκος μιάς αλυσίδας φίλιας και ενημέρωσης, είναι και πρέπει να είναι ένας ισχυρός δεσμός μεταξύ ανθρώπων που έχουν κάτι κοινό μεταξύ τους, μεταξύ απόμων που ενδιαφέρονται και νοιάζονται για κάτι που το θεωρούν αξιόλογο και πολύτιμο, όπως ο Σύλλογος και το Λιβάδι. Το δελτίο είναι και πρέπει να είναι ένας αένας και αμφίδρομος κώδικας επικοινωνίας μεταξύ ενεργών πολιτών, ένας άμβωνος ενημέρωσης και προβληματισμού για ό,τι συμβαίνει στη ζωή μας και αφορά τα δικά μας πράγματα, καθημερινά και μη.

Εμείς πάντως όσο θα είμαστε υπεύθυνοι ως Δ.Σ. και συντακτική επιτροπή, έτσι θα το βλέπουμε το δελτίο μας. Πιστεύουμε πάντως ότι όλοι μας, νυν και επόμενοι, θα πρέπει να προσέξουμε:

- Την έγκαιρη ενημέρωση των μελών και φίλων, την ευρεία διάδοση και διάχυση της πληροφορίας, της σκέψης και της γνώσης
- Τη διασφάλιση της σταθερής και μόνιμης περιοδικότητας του δελτίου
- Την ποιότητα της ύλης του

Η σύνταξη του δελτίου μας, πιστεύει πως ο λόγος ύπαρξης ενός πολιτιστικού και μορφωτικού συλλόγου σαν το δικό μας, είναι η διαρκής προσπάθεια για κάτι περισσότερο από ορισμένες εθιμοτυπικές, περιοδικές ή περιστασιακές συναθροίσεις με κύριο και βασικό στόχο την αναμυχή ή τις κοινωνικές συναστροφές. Θα πρέπει αυτό το κάτι παραπάνω, να είναι κάτι που θα προάγει διαρκώς την πολιτιστική επιμόρφωση όλων μας, θα συμβάλλει ενεργά στην αναβάθμιση του Λιβαδίου και της Θεσσαλονίκης, θα συσφιγγει διαρκώς τις σχέσεις των μελών και φίλων μας και θα αναπτύσσει την αλληλεγγύη μεταξύ τους. Αλλιώς ο Σύλλογος θα παραμείνει απλά ένας φορέας χαλαρών δεσμών μεταξύ ανθρώπων με κοινή απλά καταγωγή, η λέσχη μας απλά ένας χώρος καθημερινής διασκέδασης ορισμένων μελών και στέγασης μερικτών δραστηριοτήτων (χορευτικά παιδιών κλπ.) ή περιστασιακών συναθροίσεων. Στην περίπτωση αυτή, το όποιο Δ.Σ. θα έχει απλά και μόνο αρμοδιότητες διεκπεραίωσης των τυπικών και των εθίμων και θα περιμένει ανυπόμονα τη λήξη της 2ετούς θητείας του.

Μέχρι σήμερα τουλάχιστον, όλα τα συμβούλια προσέθεταν πάντα ένα λιθαράκι παραπάνω από τα προηγούμενα. Ας θεωρηθεί λοιπόν και 'Ο Λόγος του Σουλ Λόγου' το ένα λιθαράκι παραπάνω του σημερινού Δ.Σ.

Προς ενημέρωση όλων, το Δ.Σ. πήρε έγκριση από το Υπουργείο Τύπου και Πληροφοριών (τα στοιχεία ιδιοκτητή και εκδότη είναι υποχρεωτικά από το νόμο και όχι αυτοπροβόλη) και το δελτίο μας αποστέλλεται σε όλους με κοστολόγιο εφημερίδας (0,044 € το τεύχος), 12 φορές λιγότερο από το προηγούμενο κόστος της μαζικής αποστολής. Το αμελητέο αυτό ποσό, μας επιτρέπει να στέλνουμε το δελτίο σε όλα ανεξαιρέτως τα μέλη και φίλους, χωρίς να αναγκάζομαστε πλέον να κάνουμε την χρονοβόρα επιλογή του ενός τεύχους ανά οικογένεια. Έτσι λοιπόν θα συμβάλλουμε στην οικογενειακή γαλήνη των μελών μας, μια και θα μπορούν όλα τα μέλη να διαβάσουν τον 'Λόγο' ταυτόχρονα και να μη μαλώνουν ποιος θα τον διαβάσει πρώτος.

Το δελτίο του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης είναι απολύτως χρονοπαιρη και διευτυπικετα σε τυπογραφία. Σύντασσεται σε προσωπικό ΗΥ στο πρόγραμμα επεξεργασίας κειμένων Microsoft Office, τυπώνεται μέσω σωμακέου ελαστική σε από χαρτί διαστάσεων Α3, αναπαραφέρεται σε κανονικό φωτοτυπικό μεγέθος σε 700 περίπου αντίγραφα όπλης όμης, συσκευάζεται από ομάδα μελών μας και διακμετα δωρεάν μέσω ΕΛΤΑ, στη λέσχη μας και χρεί με χρεί. Στέλνεται επίσης σε όποιον το ήτησει και ήλεκτρονικά με e-mail. Στείλετε μας τις απόψεις σας και τη γνώμη σας. Βοηθήστε μας να το ήφραμε όλοι μαζί!

Σάββατο 16 Οκτωβρίου 2004 - Η 1η συνεστιάση της νέας 'λεσχιακής' περιόδου! Από τις 9 μ.μ. και για όσο αντέξουμε, μαζευόμαστε όλοι στη λέσχη μας και ξαναξεκινάμε!

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, συνεχίζοντας μια παράδοση, που λέει ότι δεν νοείται έναρξη της νέας 'λεσχιακής' και χειμερινής περιόδου χωρίς μία πανηγυρική συνάντηση των μελών και των φίλων του Συλλόγου μας, έχει τη χαρά και την τιμή να σας προσκαλέσει όλες και όλους στη συνεστιάση που οργανώνει. Τα δελεαστικά κίνητρα για τη συμμετοχή όλων μας στη συνεστιάση αυτή, είναι όπως πάντα : Τα περιφιλαργγιά μας (μεζέδες, σαλάτες και τα λοιπά πιάτα με τις λιβαδιώτικες λιχουδιές, ντόπιο τσίπουρο και κρασάκι), η μουσική και τα τραγούδια μας, οι χοροί και το κέφι μας, η θαλπωρή του χώρου μας και η φιλία και η τρυφεράδα μεταξύ μας. Όπως πάντα όλοι μας, θα, αυηθίσουμε τις καλύτερες, τα τριγλυκερίδια, την ποσότητα αλκοόλης στο αίμα μας και το βάρος μας, αλλά θα περάσουμε όπως πάντα πολύ όμορφα.

Η παρουσία σας θα μας τιμήσει και θα μας χαροποιήσει ιδιαίτερα. Σας ευχαριστούμε θερμά και ελπίζουμε ότι θα τα πούμε από κοντά. Η τιμή της συμμετοχής και της ενίσχυσης του Συλλόγου ανέρχεται στα 12 € ανά άτομο. Ο συνεστιάσιάρχης μας κος Μάκης Κωνσταντινίδης εγγυάται την υψηλή ποιότητα των εδεσμάτων.

Σας ενημερώνουμε επίσης ότι κατά τη διάρκεια της συνεστιάσης, θα γίνει η βράβευση των παιδιών των Λιβαδιωτών, αποφοίτων των λυκείων Λιβαδίου και Θεσσαλονίκης, τα οποία κατέκτησαν στις πανελλήνιες εξετάσεις την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα ονόματα των παιδιών που απεφοίτησαν από το Λύκειο Λιβαδίου μας είναι γνωστά. Παρακαλούνται οι λοιποί επιτυχητές που διαμένουν στη Θεσσαλονίκη, να μας ενημερώσουν σχετικά το ταχύτερο, ώστε να αποφευχθούν τυχόν παραλείψεις.

Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2004

Σειρά εκδηλώσεων για τα 75χρονα γενέθλια του αειθαλούς Συλλόγου μας!

Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης γιορτάζει και σας καλεί όλες και όλους να του ευχηθείτε!

Εκδήλωση Α'

Κυριακή 24 Οκτωβρίου 2004, ώρα 11.30 - Ημέρα Συλλογικής αιμοδοσίας στο ΑΧΕΠΑ :

Τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου μας προσφέρουν το αίμα τους σε όσους το έχουν ή ΘΑ το έχουν ανάγκη

Σας ενημερώνουμε ότι την Κυριακή 24 Οκτωβρίου 2004, στις 11.30 το πρωί, μια ομάδα μελών του Συλλόγου, θα συγκεντρωθεί στην κεντρική είσοδο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου (επί της Εγγναίας απέναντι από την Εμπορική πύλη της Εκθεσης) και θα οδεύσουν όλοι μαζί στο Κέντρο αιμοδοσίας του ΑΧΕΠΑ, για να ξαναγεμίσουν τα αποθέματα της Τράπεζας Αίματος του Συλλόγου μας. Το ισοζύγιο αίματος μας είναι μηδέν, μετά τις τελευταίες φιάλες που ο Σύλλογος προσέφερε σε συμπατριώτη μας τον Ιούνιο. Κάλούμε όλα τα μέλη και τους φίλους μας που θέλουν να ενσωματωθούν στην ομάδα των αιμοδοτών μας, να συνεννοηθούν με τα μέλη του Δ.Σ. **Εύη Παπαδάμ** (τηλ. 2310.828067 & 6974.623272) και **Μίμη Τζημάλα** (τηλ. 2310.937947 & 6932.208517) ώστε να υπάρξει καλύτερος συντονισμός και εξυπηρέτηση από πλευράς του Κέντρου Αιμοδοσίας.

Προφανώς οι αιμοδοτές μας, μπορούν να πηγαίνουν και μόνοι τους σε όποιο Κέντρο Αιμοδοσίας θέλουν και όποτε θέλουν. Μπορούν επίσης να το προσφέρουν σε συγκεκριμένο αιμολήπτη ονομαστικά. Απλά ας αναφέρουν ότι καταθέτουν το αίμα τους στην Τράπεζα μας, που λέγεται 'Γεωργάκης Ολύμπιος' και βρίσκεται στο ΑΧΕΠΑ ή μέσω της Τράπεζας μας, αν η αιμοδοσία είναι προς συγκεκριμένο επώνυμο λήπτη. Οι υπεύθυνοι αιμοδοσίας είναι οι κυρίες Παπαϊορδάνου και Νεαχωρή (τηλ. 2310/993390-993320). Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά όλες και όλους τους αιμοδοτές μας, παλιούς και νέους. Η αιμοδοσία θα γίνει στη μνήμη του Βασίλη Θεοδωρή, του Μπίλλη μας, που χάθηκε πρόωγα.

Εκδήλωση Β'

Κυριακή 7 Νοεμβρίου 2004, ώρα 11.30 π.μ. - Διάλεξη του κου Αστερίου Κουκούδη στη λέσχη μας :
"Λιβάδι - Θεσσαλονίκη : Μετάγγιση Αίματος"

Την Κυριακή 7 Νοεμβρίου 2004, στις 11.30 το πρωί στη λέσχη του Συλλόγου μας, ο γνωστός εκπαιδευτικός, ιστορικός και συγγραφέας Αστερίος Κουκούδης, θα δώσει διάλεξη με θέμα : "Λιβάδι - Θεσσαλονίκη : Μετάγγιση Αίματος - Από τα τέλη του 19^{ου} Αιώνα έως τις αρχές του 20^{ου}"

Ο κος Κουκούδης, ο οποίος τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών για το συγγραφικό του έργο, θεωρείται ως γνωστόν από τους πλέον έγκριτους μελετητές της ιστορίας των Βλάχων. Το μεγάλο συγγραφικό του έργο (είναι πολυγραφώτατος παρά το σχετικά νεαρόν της ηλικίας του) είναι ευρύτατα γνωστό σε διεθνές επίπεδο και τα βιβλία του αποτελούν πολύτιμα εργαλεία πληροφορίας και γνώσης. Ο κος Κουκούδης θα πραγματοποιεί στην ομιλία του τη δομική σχέση που αναστήθηκε κατά την προαναφερθείσα χρονική περίοδο μεταξύ Λιβαδίου και Θεσσαλονίκης και τη συμβολή των Λιβαδιωτών που μετανάστευσαν και εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη στην ανάπτυξή της. Συστήνουμε ανεπιφύλακτα σε όλους να παραστούν. Θα φύγουμε όλοι μας μετά τη διάλεξη σοφότεροι πάνω στην ιστορία του τόπου καταγωγής μας και του Συλλόγου μας.

Στη μνήμη του Βασίλη Θεοδωρή

Κυριακή 14 Νοεμβρίου 2004 - Ημερίδα του Συλλόγου μας :

"100 χρόνια από το θάνατο του Παύλου Μελά : Η συμβολή του Λιβαδίου στον Μακεδονικό Αγώνα"

Την Κυριακή 14 Νοεμβρίου 2004, στις 11.15 το πρωί, στο αμφιθέατρο του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, ο Σύλλογός μας διοργανώνει ημερίδα με θέμα : **"100 χρόνια από το θάνατο του Παύλου Μελά – Η συμβολή του Λιβαδίου στον Μακεδονικό Αγώνα"** Οι εισηγητές είναι τρεις καθηγητές του Α.Π.Θ. και ένας ιστορικός-ερευνητής, που θα μας δώσουν πολύτιμες πληροφορίες για την πολυτάραχη εκείνη ιστορική περίοδο. Ομιλητές θα είναι οι :

1. Α. Αγγελόπουλος, καθηγητής Α.Π.Θ., με θέμα : **Η συμβολή των Επισκοπών Ολύμπου στον Μακεδονικό Αγώνα. Η περίπτωση της Επισκοπής Πέτρας**
2. Α. Καραθανάσης, καθηγητής Α.Π.Θ., με θέμα : **Το Λιβάδι Ολύμπου εν μέσω θυέλλης κατά την περίοδο 1860-1912**
3. Ι. Σκούρης, καθηγητής Α.Π.Θ. με θέμα : **Λιβαδιώτες Μακεδονομάχοι και Προξενείο Ελασσόνας - 1908**
4. Γ. Βέλκας, εκπαιδευτικός – συγγραφέας, με θέμα : **Η συμμετοχή των Λιβαδιωτών στον Μακεδονικό Αγώνα**

Το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, ένα εξαιρετο κτίριο-κόσμημα της Θεσσαλονίκης, βρίσκεται μέσα στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, πολύ κοντά στην κάτω πύλη της (ΧΑΝΘ) Ένα τμήμα του είναι το παλιό περίπτερο της ΔΕΗ (βλέπε σχεδιάγραμμα) Οι σύνεδροι μπορούν να εισέλθουν με αυτοκίνητο από την επάνω πύλη της HELEXPO-ΔΕΘ και να σταθμεύσουν άνετα μπροστά στο Μουσείο. Η ημερίδα θα διεξαχθεί στο πανέμορφο αμφιθέατρο του Μουσείου, στον 1^ο όροφο. Είναι ευκαιρία για όσους δεν έχουν επισκεφθεί ακόμη το ΜΜΣΤ, να το γνωρίσουν από κοντά. Στο επόμενο τεύχος του Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου θα υπάρχει το αναλυτικότερο πρόγραμμα με όλες τις λεπτομέρειες της εκδήλωσης.

Εκδήλωση Δ'

Κυριακή 28 Νοεμβρίου 2004, ώρα 11.00 - Διάλεξη του καθ. Νικόλαου Μουτσόπουλου στη λέσχη μας :

"Προϊστορία των βλάχων και τυπολογία της κατοικίας τους"

Την Κυριακή 21 Νοεμβρίου 2004, στις 11.30 το πρωί στη λέσχη του Συλλόγου μας, ο κος Νικόλαος Μουτσόπουλος, απότιμος Καθηγητής του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του Α.Π.Θ. και ανειδίκελλο μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, θα δώσει διάλεξη με θέμα : **"Προϊστορία των βλάχων και τυπολογία της κατοικίας τους"** Ο κος Μουτσόπουλος, μεγάλος φίλος και γνώστης του Λιβαδίου, δεν χρειάζεται καμία ιδιαίτερη παρουσίαση. Είναι πασίγνωστος για το συγγραφικό και ερευνητικό του έργο, καθώς και για τη μεγάλη του προσφορά στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής και ιστορικής σκέψης στη χώρα μας. Τα βιβλία του και οι εργασίες του αποτελούν πολύτιμες αναφορές για κάθε ερευνητή. Ο κος Μουτσόπουλος (ας επιτραπεί στον Πρόεδρο του Συλλόγου η έκφραση), αποτελεί μία πολύτιμη και πολύταμη κινητή βιβλιοθήκη-εγκυκλοπαίδεια και μια απύθμενη δεξαμενή σκέψης. Η παρουσία του πιά τον Σύλλογό μας και ο γλαφυρός του λόγος, ακαδημαϊκός μεν αλλά εκπληκτικά εκλαϊκευμένος και προσιτός, σίγουρα θα σφραγίσει ανεξίτηλα τις γνώσεις όλων μας. Καλούμε και παροτρύνουμε ζωηρά όλα τα μέλη και τους φίλους μας να εκμεταλλευτούν την παρουσία του κυρίου Μουτσόπουλου στη λέσχη μας.

Εκδήλωση Ε'

Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2004, ώρα 11.00 - Ημερίδα του Συλλόγου μας :

"Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Ένας έφηβος 75 ετών"

75 χρόνια έντονης κοινωνικής προσφοράς & πολιτιστικής παρουσίας στη Θεσσαλονίκη, στο Λιβάδι και στην Ελλάδα.

Τιμώμενο πρόσωπο της ημερίδας είναι ο επίτιμος Πρόεδρός μας Γιάννης Τριάρχου

Την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2004, στις 11.00 το πρωί, στο Αμφιθέατρο του Τμήματος Τοπογράφων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π.Θ. (κατά πάσα πιθανότητα), θα γίνει η 5^η και τελευταία εκδήλωση, με τη μορφή ημερίδας, του Συλλόγου μας για τα γενέθλια των 75 χρόνων του. Η ημερίδα θα έχει πανηγυρικό χαρακτήρα και οι ομιλητές θα αναφερθούν στο βίο και την πολιτεία ενός Συλλόγου, που επί 75 χρόνια, γεννήθηκε, μεγάλωσε και ανδρώθηκε μέσα στη δίνη των γεγονότων του 20^{ου} αιώνα και αφού πέρασε όλες τις παιδικές και εφηβικές του ασθένειες, υγιέστατος πλέον, αρνείται πεισματικά να γεράσει. Πάντα αισιόλης, πάντα ευαίσθητος και τρυφερός, προσέφερε και προσφέρει πολλά στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης και του Λιβαδίου. Φέτος κλείνει τα 75 του και δέχεται ευχές μόνο για να τα χιλιάσει και πάνω.

Συμβολικά, ο Σύλλογος τιμά ταυτόχρονα έναν συνομηλικό του, τον επίτιμο Πρόεδρό του, τον **Γιάννη Τριάρχου**, του οποίου η προσωπικότητά εκφράζει απόλυτα τις ποιότητες που πρέπει να έχει και έχει ένας Σύλλογος σαν το δικό μας : Κοινωνική προσφορά, κοινωνική αλληλεγγύη, κοινωνική παρέμβαση. Ο Γιάννης Τριάρχου, μέσα από το δικό του τρίπτυχο, του πατριώτη, του αγωνιστή και του επιστήμονα, μετουσιώνει με τον καλύτερο τρόπο τη φυσιογνωμία ενός Ανθρώπου με το Α κεφαλαίο, που δεν θα γεράσει ποτέ, όπως ποτέ δεν γεραίνουν οι ανθρώπινες αξίες. Στο επόμενο τεύχος του Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου θα υπάρχει το αναλυτικό πρόγραμμα της ημερίδας με όλες τις λεπτομέρειες της εκδήλωσης. **Σημειώστε την ημερομηνία.**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΕΝΤΟΣ ΥΡΑΜΜΑΤΟΥΘΟΥΡΙΔΑΣ ΕΝΤΑΥΘΑ

Κατά το τέλος του 2012 μ.Χ., η Συντακτική Επιτροπή του δελτίου 'Ο Λόγος του Συλλόγου', κάποια μέρα που έκανε στη λέσχη μας εκκαθάριση των αρχείων, βρήκε την παρακάτω χειρόγραφη επιστολή, που προφανώς μέσα στην εκδοτική παραζάλη, κάπου είχε παραπέσει. Αφού την ξεσκόνισε και τη διάβασε, αποφάσισε να τη δημοσιεύσει, παρά το μεγάλο της μέγεθος, αυτούσια και χωρίς γλωσσικές και συντακτικές παρεμβάσεις. Απολαύστε την :

Νιού Γιόρκ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, 15 Σεπτεμβρίου 2011

Προς την Πρόεδρον και το Διοικητικόν Συμβούλιον του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος'
Υπ' όψιν της Συντακτικής Επιτροπής του Δελτίου 'Ο Λόγος του Συλλόγου'

Σεβασταί και αγαπητοί μου εν Θεσσαλονίκη συμπατριώται

Ονομάζομαι Τζωρτζ Νουοράικ Τζούνιορ - George Nuosike Junior (εδώ στο Αμέρικα, διότι το κανονικόν μου όνομα είναι Γιωργούλης Νουορίκου ο Νεύπερος, αλλά εσείς ξέρετε ότι οι Αμερικάνοι τα ονόματα τα προσαρμόζουν εις τας φωνητικάς τους δυνατοτήτας) και είμαι εις εκ των δεκάδων χιλιάδων Λιβαδιωτών (εκ πατρός) της διασποράς.

Κατ' αρχήν θα ήθελον να ζητήσω προκαταβολικώς συγγνώμην απ' υμάς διά την γλώσσαν και την σύνταξιν την οποίαν χρησιμοποιώ, καθώς και διά τα πολλά λάθη τα οποία κάμνω, αλλά δυστυχώς, αυτήν την καθαρευουσιάνικην γλώσσαν ειδικάχθην εις τα μικράτα μου, εις το θτάθιον Β' Γυμνάσιον Αρρένων Θεσσαλονίκης, του οποίου την 3^{την} τάξιν ολοκλήρωσα προ αμνημονεύτων χρόνων. Με αυτήν την γλώσσαν εις τας αποσκευάς μου ανεχώρησα προ πολλών ετών εις την αλλαδαπήν (στα Στέϊτς), διά σπουδές και προς εύρεσιν καλύτερας μοίρας. Τα ελληνικά μου τα εξοκόνισα τριβόμενος μετά συμπατριωτών Ελλήνων εις το Αστόρια Νιού Γιόρκ όσο ηδυνάμην περισσότερον, αλλά χρειάζομαι σίγουρα δεκανίκια διά να στέκομαι όρθιος γλωσσικώς.

Ο λόγος διά τον οποίον αποστέλλω αυτήν την επιστολήν εις τον αιθαλή Σύλλογον Θεσσαλονίκης, είναι ότι ήθελον να σας καταθέσω τον θαυμασμόν μου διά τας εικόνας τας οποίας αντίκρισα, επισκεπτόμενος το Λιβάδι μετά από 45 έτη απουσίας. Είχον ξαναέλθει εις την Ελλάδα προ επταετίας, το 2004 διά τους Ολυμπιακούς Αγώνας της Αθήνας ως εθελοντής, αλλά δεν ηδυνήθην χρονικώς να επισκεφθώ τα πάτρια εδάφη του Λιβαδίου. Είχον λοιπόν την τύχην να έλθω εις την πατρίδα του συγχωρηθέντος πατρός μου, εφέτος, το πρώτον Σαββατοκύριακον του Σεπτεμβρίου 2011, εξ αιτίας προσκλήσεως από τον Δήμαρχον κύριον Καφαλλιντάμπο ή Καφαλλιδάμπο -είναι με κεφαλαία και λατινιστί, KAPSALLIDABOS-, δια να τιμήσω και εγώ τα 190 χρόνια από τον θάνατον του ήρωος Γεωργάκη Ολύμπιου. Σας αντιγράφω μετά υψηλής πιστότητος τας σημειώσεις μου, τας οποίας εκράτησα εις το ημερολόγιόν μου κατά την διήμερον επίσκεψίν μου. Τας εκράτησα εις την αγγλικήν και θα προσπαθήσω να τας μεταφράσω εις την ελληνικήν, όσον με βοηθούν τα καλυβαγράμματα, όπως μου έλεγε η μάμα του πατρός μου. Ας μου συγχωρεθούν και πάλι τα ημιπεθαμένα μου ελληνικά.

Ελλάς, Λιβαδι Ολύμπου, Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου 2011

Αφίχθην σήμερον εις το Λιβάδι με τροχαιόν μέσον από την Θεσσαλονίκη, διά να εορτάσω και εγώ την μνήμην του ήρωος Γεωργάκη Ολύμπιου, δια τα 190 έτη από τον ηρωικόν του θάνατον εις την Μανήν Σέκκου. Επιστευσον ακραδάντως ότι οι ρυθμοί της εξέλιξεως εις την Ελλάδα μας και κυρίως εις τας επαρχίας της, ήσαν αργοί και δεν ακολουθούσαν τους ρυθμούς των λοιπών εξελιγμένων χωρών του κόσμου. Εξ άλλου τα μίντια (δεν γνωρίζω πως τα λένε εδώ τα ενημερώτικά μέσα), αυτήν την εικόνα μας δείχνουν διαρκώς και αυτά τα λόγια μας λένε, εκεί στην ξενιτιάν διά την πατρίδα μας.

Μου έκανε εντύπωσιν αρχικώς, το γεγονός ότι ο Γεωργάκης Ολύμπιος, ανεγνωρίσθη επιτέλους ως Μέγας Εθνικός Ηρώς και ετοποθετήθη εις υψητήν θέσιν, εκείνην η οποία του ανήκει εις την σύγχρονον Ελληνικήν Ιστορίαν. Ενθυμούμαι το παράπανον και τον θυμόν του συγχωρηθέντος πατρός μου διά την παραγκώνισιν (ρίξιμον το έλεγεν) του Ηρώος, σχετικώς με τους Πελοποννησίους λαιπούς ήρωας του 1821. Μου ανέφερον συγγενείς και φίλοι, πως χάρις εις τας προσπάθειάς πολλών συμπατριωτών μας και του Δημαρχείου, ο Ηρώς ανεγνωρίσθη ως Μέγας από την Πολιτείαν και ήδη εις τα σχολικά μάνιουαλς (χοιριδία ή εγχειρίδια, δεν ενθυμούμαι) υπάρχει ένα μέγανον και αυτόνομον πολυσέλιδον κεφάλαιον διά την δράσιν του, την θυσίαν του και την συμβολήν του Γεωργάκη Ολύμπιου εις τον εθνικόν αγώνα του 1821.

Επιπλέον απόδειξις αυτού, είναι ότι εις τας εορτάς προς τιμήν του, παρίσταται διά πρώτην φοράν και η Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας αυτοπροσώπως, η κομψοτάτη κυρία Δασκαλαγγελάκη, η οποία μαάλιστα κατοικεί εις το θαυμασιώδες ανακτισθέν Αρχοντικόν Ταξί, το οποίον αποτελεί, ως έμαθον, Δημοτικήν περιουσίαν και χρησιμοποιείται διά την φιλοξενίαν των VIP'S (Πολύ Σημαντικών Προσώπων λέγεται.). Επίσης παρίσταται επί τόπου και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κυβερνήσεως κύριος Καραμανδρέου, ο οποίος θα κοιμηθεί εις το άλλον ομορφον Αρχοντικόν Βασκαλή, ίδιας μοίρας με εκείνον του Ταξί, όπως μου ανέφερον.

Λόγω των πολλών και γκλάμορους επισκεπτών τα διήμερον αυτόν των εορτών, δεν ηδυνήθην να εύρω δωμάτιον ούτε εις το Χατέλ 'Kioski Palace', ούτε εις το 'Mytikas Holiday Inn', ούτε εις κανένα άλλον εκ των πολλών πανδοχείων και στούντιος που διαθέτει το χωριόν. Κατέλυσα υποχρεωτικώς εις το Δασικόν Βίλλιατζ επάνω εις τον Προφήτην Ηλίαν. Ενθουσιάσθηκα από τα σέρβισις, την οργάνωσιν και την εξυπηρέτησιν που μου προσέφερον οι άνθρωποι εκεί επάνω. Απλώς θα πρέπει να κάμνω κάποιον λιθινγκ συντηρήσεως εις το εξωτερικόν των ξυλόστιππων, μετά από 7ετιαν η οποία διέλευσεν από την κατασκευήν των, όπως έμαθον.

Επίσης εθαύμασα την θέαν ή θέασιν (δεν ενθυμούμαι, το βιού τέλος πάντων) και επέλεξα διά να κατέβω, αντί του προσφερομένου ημιόνου (έγραφεν αγοραίον), τον μικρόν σαρματαιώρουμεγον θαλάμισκον (εις την βλαχικήν το λένε τελεφερίκου, όπως άκουσα) από τον Προφήτην Ηλίαν εις το ευχάριστον Παλέζος Παρκ. Εις την αρχήν της διαδρομής έχει μια μέγανη ταμπέλλα που γράφει εις την βλαχικήν γλώσσαν - 'Νου άρε κάλε. Τίνι βα ου ντι σφάτσι' Ερώτησα και μου είπον ότι σημαίνει 'Δεν υπάρχει δρόμος. Τον δρόμον τον ανοίγεις εσύ'. Μου έκανε εντύπωσιν η σοφία της φράσεως, εις έν χωριόν εις τα 1.200 μέτρα υψόμετρον, σοφίαν την οποίαν δεν συνάντησα εις άλλον τόπον, μηδέ των Γιουνίβερσιτις του Κολούμπια, του Γκιέιλ και του Εμ Αϊ Τι εξαιρουμένων.

Μεγάλην σορπράϊζ επίσης μου έκανε η αστική εικόνα την οποίαν παρουσιάζει το Λιβάδι σήμερον. Το ενθυμούμαι με χλιμώτητα πως ήταν προ 45 ετών, με τας παλαιάς οικίας του, τας πέτρινες στέγες και τα κάλ-ντεριμια και το εύρον πάλιν ως ήτο, αλλά ανακαινισμένον και συντηρημένον. Διάφοροι συμπατριώται μου ανέφερον στο Αμέρικα κατά καιρούς ότι οι όμορφοι πετρόδρομοι (νομιζώ έτσι λέγονται) είχαν χαλασθεί και είχαν σκεπασθεί από άσφαλτον και τσιμέντον, αλλά ή μου έλεγον ψέμματα ή ο Δήμαρχος τα επανέφερον εις την πρώτην μορφήν.

Περιπάτησα εις την Katherine's street (όπως έγραφεν και η αντίστοιχος ταμπέλλα δια τους ξένους). Μου άρεσεν πολύ η περιοχή της παλαιότητας (1785 περίπου) εκκλησίας της Παναγίας Κοιμησεως της Θεοτόκου (έμπροσθεν της οποίας εσταυροκοπήθη) και το πετρόδομον κτίσμα του Εξουσιαστικού Συλλόγου Λιβαδίου και παλαιόν Νηπιαγωγείον. Θα ήθελον να συγχαρώ τον Δήμαρχον και τους αρχιτέκτονας, οι οποίοι έκαναν το πρότζεκτ της αναπλάσεως το 2006, όπως γράφει η μαρμαρίνη ταμπέλλα.

Συνέχισα εις τον πεζόδρομον, ο οποίος αρχίζει από εκεί. Πολύ έξυπνη είναι και η λύσις του τραφικ με την πεζοδρομησιν του μεγάλου άφρονος από

την Παναγία έως το Κιόσκι. Δίδει άλλαν αέρα εις το χωριόν και το ανεβάζει επίπεδον.

Έμεινον αφύωνως εκπληκτος από την εξαισιαν διαμόρφωσιν της Πλατείας, την οποίαν ενθυμούμαι μικροτέραν και στενοτέραν. Εδιάβασα ότι την έκαναν το 2007 πιο άφθονον (λέγεται, εννοώ λάτξη), μεταφέροντες παλαιάς ιδιοκτησίας εις την νέαν περιοχήν του σίτυ πλαν. Μου άρεσεν πολύ ο άθάνατος πλάτανος και η παλαιά βρύση, κάπως αλλαγμένη, την οποίαν ενθυμούμαι μικρός να κουβαλώ νερό με τα γκιούμια, τότε που το χωριό δεν διέθετε νεύ ύδατος. Μου άρεσεν πολύ επίσης το ότι εφύτευσαν και νέαν πλάτανον εις την επέκτασιν της πλατείας, δια να προστατεύει όλον το έρσι (μήπως εμβαδόν;) της πλατείας από ηλιακήν σκιάν. Εθαύμασα την αποκατάστασιν της οικίας του Ηρώος Γεωργάκη Ολυμπίου, το οποίον σήμεραν είναι ωραίον μουσειόν. Το ενθυμούμαι πολύ στενοτέρον, αλλά όπως δείχνει και μία παλαιά φωτογραφία, το επανέφερον εις την αρχικήν του μορφήν. Το επεσκέφθην και μου άρεσεν η οργάνωσις και η προβολή των ιστορικών ντόκιουμεντς. Εύγε.

Ερωύφηξα υποπλατανίως πολλά ντριγγκς από τσίπουρο (έμαθα πως τις παλαιές μικρές δακτυλήθρες επί πατρός μου τις ονομάζουν τώρα σφηνάκια), εις όλα τα όμορφα και καθαρά ρεστورانτς της πλατείας (La Prokona's Tavern, Dimo's Barbeque, Pappari's Corner κ.λ.π.). Εξεύραν και εγώ φαεινόν άλλοθι, την μήμην του πατρός μου, δια να δικαιολογήσω τας αλκοολικός μου υπερδόσεις και ολισθήσεις (η ολισθήματα δεν ενθυμούμαι επακριβώς). Η γεύσις του τσίπουρου όπως πάντα είναι δυναμιτική και τα φαγητά και οι μεζέδες ήσαν εύπεπτοι και τερψιλαρύγγιοι (συνεχής φράσις του πατρός, ενθυμούμαι). Κατεβρόχθισα υπό τους ήχους κλασσικού κλαρίνου κό-καρετσι και κερπατικών κρέας υπερβολικώς, εις βάρος του υπέρβαρου βάρους μου. Δυστυχώς ήσαν του ματς για μένα τα πολλά εβίβα με τους εντοπίους συμπατριώτας και αμαλόγυ πως εχρειάσθην σαπόρι (δεν ενθυμούμαι την λέξην, ίσως υποστήλωσιν) από την Δημοτικήν Πολίς διά να συνέλθω και να συνεχίσω το οδοιπορικόν μου.

Η πετρόστρωτος διαδρομή από την πλατείαν έως το Κιόσκι μέσω της Ομογενών Αμερικής άβενιου (συγκινητικόν όνομα), είναι πολύ όμορφη. Η καθαριότης ήτο άνευ ψεγαδιών και να εντρέπεσαι διά να πατήσεις τας πέτρας. Απέναντι από το Σίτυ Χωλλ (λέγεται Δημαρχείον ή Δημαρχία;), είδα ένα νέον μνημείον υπέρ όλων των θυμάτων του χωριού κατά την δεκαετίαν 1940-1950 και μου άρεσε πολύ η φράσις '**Σ' αυτόν τον Τόπον δεν Περίσσευε Κανείς**' (το έχω σημειώσει και θα το μεταφέρω εις τους συμπατριώτας του Νιού Γιόρκ και του Μπόστον). Χάρηκα πολύ δια την εθνικήν αμόνοιαν και αμοψυχίαν την οποίαν εμφανίζει το χωριό, παρά τα όσα μου έλεγον παλαιότερα.

Συνεχίσας, εστάθην έμπροσθεν της παλαιάς (1870 νομίζω) εκκλησίας του Αγίου Κωνσταντίνου με το υψηλόν υρολογιαίον κωδωνοστάσιον, την οποίαν ενθυμούμαι ομοίαν και απαράλλακτον από τότε (το υρολόγιον μόνον δεν εδούλευεν) και εσταυροκοπήθην και πάλιν, Αριστερώς και διαγωνίως, εφάνταξεν το ιστορικόν πέτρινον Δημοτικόν Σχολείον, (μου είπον από τα καλύτερα της Ελλάδος εις εκπαίδευσιν), το οποίο ενθυμούμαι με λευκόν σοβόν. Εύγε πάλιν και τρισπαλιν εις τους τρυφερούς εντοπίους μαστόρους, οι οποίοι ανέδειξαν τας πέτρας.

Επροχώρησα και εισήλθον εις το Κιόσκι ή Goltzmani's Park κατά την τουριστικήν ταμπέλλαν, η οποία έγγραφεν '**Καλωσήλθατε στο Πράσινο Ορεινόν Ακρωτήρι του Ολύμπου**' (ωραϊότατον). Εστάθην μετά περιεργίας εις έν νέον σχετικώς κτίριον εκκλησίας, εις απόστασιν 100 μ. από τον Άγιον Κωνσταντίνον, το οποίον δεν ενθυμούμαι παλαιότερον. Εσκέφθην τι νόημα έχει αυτό το ντιούελ (αντίπραξ; αντιπαράθεσις, κάπως έτσι) μεταξύ δύο ναών. Εισήλθον και είδον ότι ο χώρος ήσαν μάλλιφάνδοναλ (με πολλές λειτουργίες μάλλον), με έν μικρόν τμήμα να είναι ιερός ναός με τέμπλον του Αγίου Αθανασίου και το υπόλοιπον να είναι εκκλησιαστικόν μουσειόν. Εθαύμασα τα ιερά κειμήλια και εβούρκωσα όσαν ανεκάλυψα μίαν ιεράν εικόνα της Παναγίας με την φράσιν 'Δωρεά οικογενείας Νουϊρικού (αντί Νουορικού)-1791' (μάλλον των προπροπάπτων μου). Δεν θεωρώ επιτυχή την αρχιτεκτονικήν όψιν του μουσειακού κτιρίου πάντως.

Αριστερώς εις το βάθος, όπισθεν του Ευεργετιών γκάρντεν, με γλυπτικές παραστάσεις των ανθρώπων που προσέφεραν εις το χωριόν, είδον το Ζάννειον Πνευματικόν και Σχολικόν Κέντρον και ενθυμήθην ότι το Λιβάδι είχε τέτοιον Πνευματικόν Σέντερ πριν από την Θεσσαλονικήν, Κατερίνην κλπ. Μου άρεσεν η σύγχρονος πτέρυξ του Γυμνασίου-Λυκείου, η οποία είναι του 2008, όπως λέγει η ταμπέλλα. Έμαθον ότι το Λύκειον λειτουργεί αφόγως πλέον μορφωτικώς, μετά μίαν ολιγόχρονον κρίσιν ιπταμένων καθηγητιών. Μου έκανε εντύπωσιν η πλουσία και περιποιημένη βλάστησις των δένδρων, είδον την παλαιάν βρύσην και το όμορφον Χατέλ 'Kioski Palace', καθώς και τον νέον σχεδιασμόν του Κιόσκου. Διέσχισα τα θεματικά πάρκα, το νέον διαμπερές και ημισκεπές κτίριον δημοτικών υπηρεσιών, με την μεγάλην βιβλιοθήκην, το συνεδριακόν κέντρον και το προσωρινόν μουσειόν με τα εντυπωσιακά και πολλά ευρήματα του Καστρίου. Υπό την συνοδείαν των ήχων του τρεχουμένου ύδατος, κατέληξα εις το υπαίθριον θέατρον, όπου μου είπον ότι διεξάγεται ετησίως το Μουσικόν Φεστιβάλ Λιβαδίου Ολύμπου, με αρτ νταιρέκτορ τον διάσημον μάεστρον J.R.Papilakís (Τζέι Αρ Παπλιάκης). Εκεί όπου αι παλαιά φωτογραφίαί έδειχον μίαν χωματινήν φαλάκραν, δεσπόζει σήμεραν το θέατρον αυτό, με το άγαλμα του Ηρώος Γεωργάκη Ολυμπίου - έργον του γλύπτου Καλεβρά (το ενθυμούμαι εις άλλην θέσιν) και με το βλέμμα στραμμένον εις την τριδονταν κορυφήν του Ολύμπου. Η θέσις του Μύτικος ήτο εξαισία και επιβλητική.

Απέναντι, από την άλλην πλευράν, εφαινετο η νέα επέκτασις του Λιβαδίου, σχεδόν πλήρης οικιών και με ωραίαν θέαν εις τον κάμπον. Μου είπον πως εντός 4 ετών από την θέσπισιν της, εδομήθη και εκατοικήθη από τους ακτήμονας, τους μεταφέροντας ιδιοκτησίας (τους ονομάζουν εδώ ρυμοτομηθέντας) και τους παραθεριστάς (τους αποκαλούν γκαγκάνους) και εδημιουργήθη το νέον διοικητικόν κέντρον, με τα κτίρια των υπηρεσιών (Ηλεκτρισμός, Ταχυδρομείον, Τηλεφωνία, Τράπεζα, Πολίς, Πυροσβεστειον, το αστικόν Μέντικαλ Σέντερ-Πολυιατρείον και το νέον δημοτικόν Χατέλ 'Mytikas Holiday Inn'). Εις το βάθος μακριά, εφαινετο η νέα οικοτεχνική και βιοτεχνική ζώνη. Εχάρην πολύ διά την ανάπτυξιν.

Επεσκέφθην και το αστικόν κοιμητήριον, όπου ευρίσκονται και τα οστά του πατρός και των συγγενών μου και εδάκρυσα εις την μήμην των. Δεν μου άρεσεν η προσέγγισις με το αθλétique σέντερ και το σκεπαστόν γυμναστήριον, αλλά το απότομον φυσικόν ανάγλυφον μάλλον επέβαλεν την χωροθέτησιν.

Επέστρεψα εις το κέντρον και επεσκέφθην κατηφορίζοντας τους Αγίους Αναργύρους, την παλαιότεραν εκκλησίαν του Λιβαδίου (1760). Η εκκλησία ανέπαφος από τον χρόνον, δείγμα υψηλής και σεμνης νοσοδομικής τέχνης, αλλά εις το σωπερικον αι παρεμβάσεις εθύμιζον νεοπλουτισμόν. Όμορφη και συγκινητική η ωραία ανάπτυσις της πλατείας και του περιβάλλοντος πετρόδρομου χώρου. Το Λιβάδι με εγέμισεν από ευχάριστας εικόνας και υπερηφάνειαν.

Το βράδυ εσήκωσεν ψύχραν εις βαθμόν ανάγκης δια χλαίνην (εδώ το λέγουν παλιόν). Πήρα δείπνον εις το 'Sofra's Women Restaurant', το οποίον μου είπον ότι το ονομάζουν σέταν Τυναίκες, διότι διαχειρίζονται μόνον κυρίες (τύφλαν να έχουν αι θεωρίες των υστερικων αμερικανίδων φεμινιστριών). Εξόχος ο τραχανός των, οι σπανακομελιζανόπιτες και ένα σκεύασμα που το λέγουν 'φαρνάρσα'. Με επάχλησον και αυτές.

Εγνώρισα το Λιβάδι μπαί νάιτ, περιφερόμενος εις όλα τα μπαρς και τας ντίσκοτεκς. Όλα είχαν ονομασίας ξενικός δυστυχώς, πλην του 'Ερεκταβίσις' και του 'Haus' (εις την βλαχικήν). Ανεκάλυψα πως η νεολαία υποκατέστησεν το τσίπουρον με το σκάτς, την βότκαν και την τεκίλαν. Κατέληξα εις το μπαρ 'Playgirl', όπου έπαιζαν μεικτήν μουσικήν, ελληνικήν και ξηνήν, καλήν γενικώς αλλά δυνατήν. Ητο πλήρες λυγερών φοιτητιών, αι οποίοι ελικνίζαντο εντός πυρίνου κύκλου σχηματιζόμενου από εμβαπτισμένας εις τσίπουρον χαρτοπετιέτας. Είχε κόσμον εις όλον τον πετροπεζόδρομον έως την Παναγίαν και τραπέζακια έξωθεν του μπαρ. Μου άρεσεν η οικειοποίησης του χώρου από την νεολαίαν. Εκεί δυστυχώς ανεκάτευσα το πνεύμα μου με το σινάπνευμα, με αποτέλεσμα να με μεταφέρουν εις το Δασικόν Βίλλατζ, δεν ενθυμούμαι ποιοί και πως.

Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου 2011 – Εορτή του Ηρώος

Ξυπνήσας το πρωί μετά γλυκείας καρβαρίας την οποίαν μόνον το τσίπουρον επιφέρει και ανάψας κερι εις τον Προφήτην Ηλίαν, μετέβην εις την Παναγίαν διά την δοξολογίαν, όπου ήσαν όλα οι επιστόπου. Εγέμισεν ο τόπος μέλανα αχμήματα. Εχοροστάτησεν, απότος του Αρχιδέσποτα Αθηνών, ο τοπικός Ελασσονίτης Δέσποτας, παρουσία της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού, Υπουργών, Βουλευτιών, του λιβαδιώτου Πρωτάνευς του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, του βλάχου την καταγωγήν Πρωτάνευς του Πανεπιστημίου Θράκης –μία βιβλική φυσιογνωμία-, Στρατη-

γών και λοιπών επιστήμων και ανεπιστήμων. Άκουσα πολλές ομοίως προσφωνήσεις, ενώ εξφώνησεν έναν πύρινον λόγον περί της αρχαίας ιστορίας του Λιβαδίου και περί αμφαλιών της γης ο αρχαιοδίφης και πολυγραφότατος, όπως μου είπον, φιλόλογος Συγγραφέης και κατόπιν μετέβηεν όλαι εις τον ανδριάντα εις Κίοσκι προς κατάθεσιν στεφάνου. Επαιάνιζεν η μπάντα του Δήμου Λιβαδίου, η οποία, όπως μου είπον, είχε διαλυθεί και συνεστήθη πάλιν προ 3 ετών, ενώ εχώρευεν το χορευτικόν ντιπάρτημεντ του Εξωραϊστικού Συλλόγου καθώς και το ιδικόν σας, παραδοσιακούς χορούς. Ήσαν όλα όμορφα, καλώς οργανωμένα και εις ωραίαν ατμόσφαιραν.

Μετά την επίσημον δεξίωσιν και την ανασχώρησιν των επιστήμων, παρέμεινον οι ανεπίσημοι. Προσεκλήθην και παρεκάθησα ως άτυπος εκπρόσωπος της αλλοδαπής, εις το μόνιμον επίσηο μήνικκ (σύσκεψις μάλλον εις την ελληνικήν) των απανταχού σοφών και δημογερόντων του Λιβαδίου, οι οποίοι ενιαυσίως καταθέτουσ τας ιδέας τους διά την καλήν πορείαν του τόπου. Η συνάθροισις εγένετο εις το επίσημον αμφιθέατρον του Δημαρχείου, όπου εδέσποζεν το ορειχάλκινον άγαλμα του Γεωργιάκη Ολυμπίου (1957) του διασήμου γλύπτου Φιλολάου Τλούπα, Λαριασαίου την καταγωγήν και εις Παρισίους διαμένοντος.

Εκεί εγνώρισα όλον το θινκ τανκ (δέξαμενή σκέψεις ίσως) του Λιβαδίου, τους εκπροσώπους του Δήμου, όλων των σωματείων και των παραγωγικών τάξεων του χωριού, τους εκπροσώπους της νεολαίας Ριτώνων και Μελανίκων, τους προέδρους όλων των Συλλόγων (ήτο σφκός και η ιδική σας καλλιπυγος -μπουκιά και συγχώρεσις έλεγεν ο πατήρ μου- Πρόεδρος, μία ωραιότητι μελαχροινή κερηκομέσσα κυρία) και πολλές εξαιρετες και σεβάσμιες προσωπικότητες. Συνάντησα παλλούς παλαιούς φίλους του πατρός μου και συγγενείς (οι κύριοι Τετράρχου, Πρωτοκόβας (δύο), Πολυφωνικηλώνης, Λαζάννας, Τασλάρης, Φάντης, Συνδίκας (δύο και αυτοί), Επεπαζιώτης, Καρατσούλης, Γρηβέλος, Τσιρκαπέτης, Γκριζοπούλιος, Μπισμπάμπας, Μπλατζαίσκος, Τζημαλουσένας, Φακαλανούσας, Πετδικανώτας, Γκουμαζέτης, Μεζιλαβέρης, Πατισκατσίκης, οι κυρίες Μισριβίδα, Παγωνευσαδάμ, Φωπαδούμα, Χαλκιαλιμελή, Βανθιτασκιδου, Αυγαλάνη, Μπαμάρικα, Σωφρονεφάκη, Σουεφανδραλή, Νικηδημίωνη, Αρασαπαζή, Δικανούλα, κ.ά.). Αφού εχαίρετησαν την αύξησιν του πληθυσμού εις το Λιβάδι (3.622 κάτοικοι -πλην Δολιχης- κατά την εφετηνήν απογραφήν του 2011), απεφάσισαν διά την ίδρυσιν Προτύπου Κέντρου Καταρτισεως και Επιμορφώσεως Νέων Κτηνοτρόφων και Υλοτόμων και να το συνδέσουν με τας Κτηνιατρικάς και Δασολογικάς Σχολάς του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Απεφάσισαν επίσης να καταγραφούν όλα τα εντόπια άσματα από ειδικούς μουσικολόγους, πριν απωλεσθούν από τον χρόνον -εξ αιτίας του άμουσου χάρου, ανέφερεν κάποιος- και να δημιουργηθεί Αρχείον Δημοσικου Τραγουδιού. Επίσης συνεφώνησαν να κατευθύνουν την επομένην Ζετιαν τα κληροδοτήματα των ευεργετών εις Λιβαδικίας φοιτητάς της Οδοντιατρικής Σχολής και της Σχολής Συντηρητών Εργών Τέχνης προς στήριξιν των σπουδών τους και ως αντιπαροχήν την 3ετή υποχρεωτικήν θητείαν των εις το Λιβάδι, όταν πάρουσιν το πτυχίον των. Εντυπωσιακόν και συγκινητικόν το σκηρικόν, εθύμιζεν Κοινοβούλιον του Λαού ή Εκκλησίαν του Δήμου (όχι όπως τα υπεροπτικά και υψηλόρινα Κάγκρεσις και Πάρλαμεντις τα οποία γνωρίζομεν ημείς εις την αλλοδαπήν)

Ανεχώρησα διά Θεσσαλονίκην τροχαιώς και πάλιν, γεμάτος υπερηφάνειαν διά τας ωραίαις εικόνας που συνήνησα εις το Λιβάδι μας, μετά από 45 έτη απουσίας. Εις την έξοδον του χωριού, υπήρχεν η φράσις **'Βάί ται φουτζίς, αλ'σάτις ιλπίζλι σουά. Κούντου βα β'τουρνάτις, ντάίμα σουά βα λια φλάτις σι βα π' ασπάπ'** - Εσείς που φεύγετε, αφήστε τις ελπίδες σας εδώ. Όταν επιστρέψετε, θα τις βρείτε πάντα εδώ να σας περιμένουν. Αντίκρισα απομακρυνόμενος το Λιβάδι μακροσκοπικώς και συνεκινήθην, διότι το υψηλότερον σημείον της κορυφογραμμής του είναι ο **αιωνόβιος πλάτανος-σύμβολον** και όχι κάποιο δημόσιον ή ιδιωτικόν μεγαθήριον κτίριον, ή κάποιο νεόκτιστον κωδωνοστάσιον, όπως συμβαίνει εις πάρα πολλά χωριά που γνωρίζω εις την Ελλάδα. Με συνεκίνησαν παλύ ορισμένα πράγματα, τα οποία σας τα αναφέρω κλειώνων την επιστολήν αυτήν :

1. Η ομοψυχία και η ομόνοια, η αλληλεγγύη και η συμπαράστασις μεταξύ όλων των κατοίκων και των απανταχού Λιβαδιωτών
2. Η εργατικότης και η καλή οικονομική κατάστασις των κατοίκων, όπως και η διάθεσις των και το κέφι των διά την ζωήν
3. Η υπέροχη και διάσπαρτη βλαχική ντοπιολαλιά, την οποίαν ακούεις παντού με φυσικότητα και άνεσιν από μικρούς και μεγάλους, ως αρχέγονην και αυθόρμητον συνέχειαν ενός συμπληρωματικού της ελληνικής γλώσσης κώδικος επικοινωνίας
4. Η οργάνωσις του χωριού και η προσοχή και ο σεβασμός εις την ιστορίαν και το περιβάλλον του, κτισμένων και μη.
5. Το υψηλόν επίπεδον παιδείας και μορφώσεως των νέων από αξίους εντοπιούς καθηγητάς, συνεχιστάς του Ανθίμου Ολυμπιώτου και των άλλων μεγάλων Διδασκάλων του Λιβαδίου.
6. Το άριστον επίπεδον των τουριστικών παροχών, τα εξαιρετα τοπικά προϊόντα (να μην επαναλάβω διά το ιαματικόν νέκταρ του τσίπουρου), η προθυμία και

7. Η εξαιρετος πολιτιστική ζωή του χωριού, η οποία συμβάλλει ταυτοχρόνως με την οικονομικην ανάπτυξην εις την συγκρότησιν και συνεχή αύξησιν του πληθυσμού εις το πατριον έδαφος του Λιβαδίου

Είδατε και αγαπητοί συμπατριώτα

Πιστεύω αμετακινήτως πως η παλαιά ρησις 'Πόλις είναι η προβολή της Ιστορίας εις το έδαφος', ισχυει παντοτε και το Λιβάδι μας είναι η ζωντανή της αποδείξις, ως διαστρωματική και παλυστρωματική συνέχεια της Ιστορίας εις το έδαφος του Ολυμπίου. Η ευγενεία και η καλότητα της κοινωνίας του, καταναφέεται και στο έδαφος με τον ίδιον ευπρεπή τρόπον. Ευχομαι ο ιδρωτας του μοχθου των ωραίων αυτων ανθρώπων, να συνεχισι να μαλακώνει την πετρωδη γην του ελπογημενου αυτου τοπου και παντοτε να την γονιμοποιει και να την καρνει ακομη πιο εφθρον. Είμαι σίγουρος πως όταν οι εγγοντες μου επισκεφθούν το Λιβάδι (θα τις παρατρυνω και θα τις κωμω το ερατηρία ενω) περι το 2020 (μια σημερον 9 και 7 χρονων άνετα) θα τρωουν τα πράγματα οικιακη καλύτερα, τα μεγαλον Αρχαιολογικον Μουσικον, Επιστημονικον Αποκλυρωμενον, καθώς και τα προνομιαιζόμενον εθεσιακον και εμπροσκον-κτηνοτροφικον σεντερ εις το Μαρούλι. Όλα έχουν μπει εις έναν άρμον καλον προς το μέλλον.

Θα μετατρέψω εις το Νου Βορε και εις το Μπρεπυμ, εις την μεσογειου και μεσοδυτικην Ευρωπη, εις την ανατολικην Ευρωπη, εις την βορειοδυτικην Ευρωπη, εις την μεσητην μου, καθεκ και τους θεμεριους ποιη

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ⁷

Απλά και φιλικά

Του Ιάκωβου (Άκη) Αρ. Γεροντάκη
Διευθυντή Ορχήστρας-Μουσικοσυνθέτη και

Σε όποιο μέρος του τόπου μου κι αν βρέθηκα, που τον έχω γυρίσει λόγω επαγγέλματος σχεδόν απ' άκρη σ' άκρη, διαπίστωσα με λύπη μου ότι το Δημοτικό μας τραγούδι χάνεται όχι μόνο στα βάθη των αιώνων αλλά και από τα βάθη της μνήμης μας.

Όλοι μου λένε 'άκου ένα ωραιότατο τραγούδι του τόπου μας' για να με ευχαριστήσουν, και μου απαγγέλλουν τους πολλές φορές υπέρποχους στίχους του ανώνυμου ποιητή. Μα αυτό, τους λέω, δεν είναι τραγούδι, είναι στίχος.

Τη μια δεν θυμούνται τη μελωδία, την άλλη με στέλνουν σε κάποια συμπιεσέστατη γιαγιά ή σε έναν σεβασμιο παππούλη που ξέρουν να το τραγουδούν. Πάω και εγώ περιχαρής να το ακούσω, αλλά το φάλτσο πέφτει σύννεφο και είναι αδύνατο να καταλάβω, όχι τα λόγια αλλά τη μελωδία και το ρυθμό. Δεν μιλάμε βέβαια για συγχροδίες. Έτσι δεν μπορώ να το καταγράψω για να είναι δυνατή η πιστή αναπαραγωγή του.

Το ίδιο έπαθα και στο πανέμορφο Λιβάδι, το οποίο επισκέπτομαι εδώ και πολύ καιρό. Οι Λιβαδικίτες φίλοι μου, μετά τα πρώτα τσίπουρα, μου απαγγέλλουν συνέχεια ωραιότατους στίχους βγαλμένους από την ντόπια παράδοση, στα Ελληνικά αλλά και στα Βλάχικα, όμως χωρίς ταυτόχρονη μουσική συνοδεία από τη φωνητική εκφορά του λόγου τους. Εγώ ο έρμος για να μην τους χαλάσω το χατίρι και τους κακοκαρδίσω, μια και είναι φίλοι μου, τους ακούω μέχρι αυτοί να κουραστούν και να αλλάξει η κουβέντα.

Δείτε λοιπόν, τι πάθαμε ως λαός.

Δεν γνωρίζουμε το τι σημαίνει τραγούδι. Όχι το τι σημαίνει καλό ή κακό τραγούδι, μια και αυτός ο όρος είναι καθαρά υποκειμενικός, αλλά δεν γνωρίζουμε ότι το τραγούδι, για να εκφέρεται ως τραγούδι, πρέπει να αποτελείται ταυτόχρονα από λόγια, από μελωδία και από ρυθμό.

Ό,τι χρησιμοποιούμε με κώδικες τους οποίους γνωρίζουμε στην μεγαλύτερη δυνατή πλειοψηφία μας σαν λαός, το διασώζουμε και το διαιωνίζουμε. Όπως για παράδειγμα τον λόγο. Όποιος ξέρει να ακούει ξέρει και να μιλάει, διότι μαθαίνει να αποτυπώνει. Πολύ δε περισσότερο όταν γνωρίζει γραφή και ανάγνωση. Άρα εύλογα θα αναρωτηθεί κανείς, ότι αφού μπορούμε και ακούμε, δεν είναι και τόσο δύσκολο να αποτυπώσουμε την μελωδία και το ρυθμό ενός τραγουδιού.

Δυστυχώς είναι. Διότι στον λόγο δεν χρειάζεται καλό αυτί, όπως δηλαδή λέει ο λαός μας, μουσικό αυτί. Για τους νεοέλληνες χρειάζεται απλώς να υπάρχει υγιής ακοή για να αναπαραχθεί ο λόγος μέσω της ακουστικής μνήμης. Ενώ για τη μελωδία χρειάζεται αυτό το κάτι τι, το επιπλέον, που κάνει τους ανθρώπους να ξεχωρίζουν σε ορθόφωνους και φάλτσους.

Ξαναδείτε λοιπόν τι έχουμε πάθει σαν λαός.

Ποιος μας λέει ότι, τα Δημοτικά μας τραγούδια που παίζονταν με μια τσαμπούνα, γκάιντα, φλογέρα, τύμπανο και ταμπουρά, όταν τραγουδιόνταν χωρίς συνοδεία οργάνου, α καπέλα όπως λένε οι συνευρωπαίοι φίλοι μας οι Ιταλοί, αυτός που τα τραγουδούσε είχε σωστό αυτί και ήταν και ορθόφωνος αλλά και καλλιφώνος. Δυστυχώς δεν το εγγυάται κανείς. Το Δημοτικό μας τραγούδι ήρθε στα αυτιά μας από στόμα σε στόμα και ελέω Θεού. Αυτό όμως δεν αναιρεί τον ενδοιασμό μας στο ότι δεν απέχει, έστω και λίγο, από την πρωτόγεννη μορφή του πριν 400 ή και 500 χρόνια.

Με τούτο το πανηγυρικό σημείωμα, μέσα από την έκδοση του Δελτίου 'Ο λόγος του Συλλόγου', καλώ τους απανταχού Λιβαδικίτες, αν ξέρουν και θυμούνται τραγουδιστά, κάποια τραγούδια της Λιβαδιώτικης παράδοσης, να τα ηχογραφήσουν με όποιο μηχανικό μέσο διαθέτουν και να μας τα στείλουν μαζί με ότι άλλο στοιχείο (ιστορικό ή μη) διαθέτουν, πλουτίζοντας τη γνώση μας και βοηθώντας μας, ώστε να τα καταγράψουμε σε μορφή παρτιτούρας (γραπτή αναπαραγωγή δηλαδή), για χάρη της διαιώνισής τους και της προστασίας της παράδοσης του τόπου μας.

Τα τραγούδια θα απομαγνητοφωνηθούν, θα γραφτούν σε νότες με τα λόγια από κάτω και μόλις μαζευτούν αρκετά, θα τύχουν μιας καλαισθητής μουσικής έκδοσης. Έτσι ώστε, οι νέες γενιές να ξέρουν ότι από εδώ και στο εξής το τραγούδι του τόπου τους είναι αυτό και όχι περίπου ή κάτι σαν αυτό.

Αν υπάρχουν τραγούδια με τον ίδιο στίχο αλλά με διαφορετική μελωδία ή ρυθμό, κάτι για το οποίο είμαι σίγουρος και το θεωρώ πολύ πιθανό, τότε θα καταγραφούν όλα.

Βοηθήστε μας να δημιουργήσουμε μια καινούργια αφιερώα καταγραφής Πολιτιστικού Υλικού. Βοηθήστε μας να καταθέσουμε ένα μέγιστο δώρο στις επόμενες γενιές, που αργά αλλά σταθερά αποστασιοποιούνται από ό,τι είναι δικό τους προγονικό και τους ανήκει. Βοηθήστε μας να καταγράψουμε αυτό το οποίο χάνεται στα βάθη των αιώνων, ώστε να μη χαθεί από τις μνήμες μας.

Και όλα αυτά, κάντε τα μόνον αν πραγματικά πιστεύετε ότι αξίζει τον κόπο.

Αν πάλι δεν πιστεύετε ότι αξίζει τον κόπο, κρατήστε μόνον τούτα τα λίγα παρακάτω λόγια.

Τη γενική και την ειδική μάρφωση, οι Λιβαδικίτες την στηρίζαν και την στηρίζουν με νύχια και με δόντια. Αναρωτηθήκατε ποτέ ποιος άλλος τόπος στην Ελλάδα μας έχει τόσους επιστήμονες; Όμως, αξίζει να έχει κάποιος μόνο εξειδικευμένη πανεπιστημιακή παιδεία, χωρίς όμως μια γενικότερη μάρφωση και να διέπεται ταυτόχρονα και από ιστορική άγνοια; Η ιστορία του τόπου δεν είναι μόνον αυτή που γράφουν τα βιβλία μας, ή που μας διηγήθηκαν τυχαία οι πρόγονοί μας. Η μεγάλη αλήθεια κρύβεται μέσα στα καλλιτεχνήματα των ανώνυμων δημιουργών, που πάνω σε μια μικρούλα μελωδία ξεδιπλώσαν, έπλεξαν και εξιστόρησαν όλων των ειδών τα γεγονότα. Ιστορικά, γεγονότα ανδρείας, πάθους, αγάπης, καθημερινότητας, κωμικά κ.α. Αυτή την πλευρά της γνώσης θα την αγνοήσουμε, θα την παραβλέψουμε. Η μήπως πρέπει να δώσουμε το δικαίωμα στους νέους που έπονται να την κάνουν κτήμα τους, μέσω της μουσικής και στιχουργικής καταγραφής, έτσι ώστε και αυτοί με τη σειρά τους να ψάξουν, να συγκρίνουν και να καταγράψουν ακόμη περισσότερα για τις επόμενες απ' αυτούς γενιές; Μήπως, τέλος, μέσα από αυτού του είδους τη γνώση θα τους δώσουμε το δικαίωμα να είναι περήφανοι για μας; Για μας που τους παραδώσαμε αυτόν τον πολιτιστικό πλούτο, ώστε να δεσμευτούν και ίδιοι με τη σειρά τους και να αναλάβουν τις ευθύνες διαιώνισης και μετάδοσης αυτής της πολύτιμης περιουσίας στις μεθεπόμενες γενιές;

Το υλικό μπορείτε να το στείλετε στη διεύθυνση 'Άκης Γεροντάκης, Συν/χου Αρδελιά 36, 55131 – Καλαμαριά – Θεσσαλονίκη' ή ακόμη και στη λέσχη του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, Γ. Σχολαρίου 3, 54644 – Θεσσαλονίκη – υπ' όψη κου Άκη Γεροντάκη, ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση akisaor@otenet.gr ή sylvithe@otenet.gr σε μορφή αρχείου *wav, *mp3 και τους στίχους σε μορφή αρχείου *doc

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΟΤΕΩΝΑΓΩΓΩΝ
ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
1929

Τ. Σουλίου 3-564 Θεσσαλονίκη - Τηλ. & Fax 25842264 - e-mail: yt@thessaloniki.gr

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟ

Ενημερώνουμε το πολυπληθές σώμα των μελών και φίλων μας, ότι η λέσχη μας, μετά την καλοκαιρινή της ραστώνη, άνοιξε, αμέσως μετά τη λήξη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης και λειτουργεί κανονικά. Όπως πάντα, είναι κάθε απόγευμα από τις 7 μ.μ. ανοικτή, πλην Κυριακής που είναι μόνο το πρωί από τις 10 π.μ. έως τις 4 μ.μ.. Το Σάββατο είναι κλειστή όλη την ημέρα για συντήρηση και καθαριότητα. Σημειώνουμε πως η λέσχη διατίθεται το Σάββατο -δωρεάν φυσικά- για όποιο μέλος ή φίλο θέλει να αξιοποιήσει το χώρο της για προσωπικές του εκδηλώσεις, μετά φυσικά από συνεννόηση με το Δ.Σ. & τον κύριο Μάκη Κωνσταντινίδη, τον εξαιρετο κυλικιάρχη μας. Το συστήνουμε ανεπιφύλακτα στη νεολαία μας για τις μουσικοχορευτικές της βραδιές, τα πάρτυ της και τις ερασιτεχνικές της συναυλίες. Η ηχομονωμένη μας λέσχη αντέχει άνετα τα χαριτωπά ντεσιμπέλ που σίγουρα θα παράγουν οι νέοι μας.

Η λέσχη μας θα βάλει τα καλά της και θα είναι φρεσκοβαμμένη (ευχαριστούμε θερμά τους συμπατριώτες Λευτέρη Τσανούσα και Γιώργο Βαρβαρέσο για την προσφορά τους) την ημέρα της πρώτης εκδήλωσής μας, της συνεστίαισης στις 16 Οκτωβρίου. Είναι χώρος πολιτισμού και αναψυχής και λειτουργεί πάντα μέσα σ' αυτά τα πλαίσια. Είναι προφανές πως κατά τη διάρκεια ορισμένων εκδηλώσεων μας (διαλέξεις, προβολές, συνελεύσεις κλπ.), θα αναστέλλονται οι συνήθεις καθημερινές ψυχαγωγικές δραστηριότητες.

Ήδη την Παρασκευή 1 Οκτωβρίου άρχισαν τα χορευτικά των μικρών παιδιών. Αναμένουμε τις αποφάσεις των κυριών του Συλλόγου μας, για την ημερομηνία και την ώρα που θα προπονούν τους μους τους κάτω από παραδοσιακούς ή μη ρυθμούς. Τέλος, ελπίζουμε πως αυτή την περίοδο, η δυναμική μας νεολαία θα είναι συνεπέστερη οργανωτικά και θα μας επιδεικνύει τις χορευτικές της φιγούρες σε σταθερά εβδομαδιαία και συνεχή βάση. Η περσινή χαλαρότητα ήμαστε σίγουροι ότι ήταν περιστασιακή και τυχαία. **Εμπρός λοιπόν για να ξανακρατήσουν οι χοροί των μικρών, των νέων και των γυναικών μας και πάντα ν' ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε**, που λέει κι ο τραγουδοποιός Σαββόπουλος. Το Δ.Σ. πάντως, είναι ανοικτό σε κάθε άλλη πρόταση από την πλευρά των γονέων, παππούδων, γιαγιάδων και κηδεμόνων, που θα αφορά την αξιοποίηση του χώρου της λέσχης για την ελεύθερη έκφραση των παιδιών. Τα κυριακάτικα πρωινά είναι στη διάθεσή τους για κάθε είδους μορφωτικές, εκπαιδευτικές ή αναψυχικές δραστηριότητες.

Επίσης, κάθε Δευτέρα στις 8 μ.μ., η νεόκοπη αλλά ήδη καταξιωμένη ομάδα μπάσκετ του Συλλόγου, προπονείται εντατικά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου το 2008. Όποιος φιλόδοξος νέος, ανεξαρτήτως ύψους ή βάρους και με ηλικία από 15 έως 75 ετών, θέλει να διεκδικήσει θέση στην ολυμπιακή ομάδα του Συλλόγου, δεν έχει παρά να πηγαίνει στα γήπεδα του μπάσκετ του Δήμου Θεσσαλονίκης στη Νέα Ελβετία, ή να συνεννοηθεί με τους αρχηγούς της ομάδας κους **Τάσσο Δικα-Γκάλη** (6977.265599) και **Μιμη Τζημάλα-Φασούλα** (6932.208517). Η πληροφορία ότι οι παίκτες μας παίζουν μπάσκετ για να ψηλώσουν κι άλλα, διότι είναι ακόμη στην ανάπτυξη, ελέγχεται ως ανακριβής, ενώ εκείνη που λέει ότι πολλοί παίκτες μαθαίνουν ήδη την κινεζική, σίγουροι για την πρόκριση στο Πεκίνο, είναι προς διασταύρωση.

Το Δ.Σ. αποφάσισε επίσης να αναδιαρθρώσει λειτουργικά και να επαυξήσει ποσοτικά τη βιβλιοθήκη της λέσχης. Ήδη έχει ανατεθεί στη συμπατριώτισσα τελειόφοιτη βιβλιοθηκονόμος Άννα Μουσένα, την αργάνωση και ταξινόμηση της σε επιστημονική βάση, ώστε να γίνει και δανειστική, μόλις αυξηθεί ο όγκος και οι θεματικές της ενότητες. Για όσους ενδιαφέρονται πάντως, προστέθηκε στις ήδη υπάρχουσες, μία πολύ ενδιαφέρουσα ερευνητική εργασία της νέας αρχιτέκτονας και συμπατριώτισσάς μας Ελένης Μπλάτζα, που εκπονήθηκε στο Α.Π.Θ., με τίτλο : **Έκπαίδευση και εκπαιδευτικά κτίρια στο Λιβάδι Ολύμπου**.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ ΦΩΤΟΤΥΠΕΙΟΥ

Το Σαββατοκύριακο 25 & 26 Σεπτεμβρίου 2004, έγινε στην Ξάνθη το **6^ο Σεμινάριο Λαογραφίας & Βλάχικων Παραδοσιακών χορών**, που οργάνωσε ο Σύλλογος Βλάχων Θράκης και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων. Το σεμινάριο αφορούσε κυρίως τους δασκάλους των χορευτικών των διαφόρων συλλόγων της Ελλάδας, αλλά είχε και ένα ευρύτερο λαογραφικό ενδιαφέρον. Ο Σύλλογός μας εκπροσωπήθηκε επάξια από την δασκάλα μας κυρία Λίτσα Τσανούσα και έναν εκ των υπευθύνων των χορευτικών μας, τον κύριο Κώστα Μουσένα. Παρέστη επίσης και ο πρόεδρος του Συλλόγου, τιμώντας τόσο τον φίλο πρόεδρο της Θράκης καθηγητή Νίκο Ξηροτύρη, όσο και την παρθενική παρουσία του Συλλόγου μας σε τέτοιες εκδηλώσεις, μετά την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της 23^{ης} Μαΐου 2004. Οι εντυπώσεις ήταν πολύ καλές, η φιλοξενία άψογη και οι εισηγήσεις ήταν ενδιαφέρουσες, ορισμένες δε εξ αυτών πολύ σημαντικές. Ο Σύλλογός μας από αυτό το βήμα θα ήθελε να ευχαριστήσει τους οργανωτές και κυρίως τον καθηγητή Ξηροτύρη (και τους συνεργάτες του) για την ευγενή και μεγάλη προσπάθεια που κατέβαλε και καταβάλλει διαρκώς γιά την προώθηση των θεμάτων της διατήρησης της πολιτιστικής και πολιτισμικής μας κληρονομιάς, την πολύτιμη επιστημονικότητα του λόγου του και τις οργανωτικές του ικανότητες σε θέματα προβολής της εθνικής μας ταυτότητας. Ο Σύλλογός μας σκέπτεται, αφού συνεννοηθεί με τους τοπικούς φορείς του Λιβαδίου, να προτείνει στη συνέλευση της Π.Ο.Π.Σ.Β. το 8^ο Σεμινάριο του 2006 να γίνει στο Λιβάδι (δυστυχώς δεν παρέστη κανείς εκπρόσωπος του στην Ξάνθη), ή το 7^ο του 2005, εάν δεν γίνει στην Σαμαρίνα. Και μόνον η συνάθροιση 120-150 ατόμων για ένα 2ήμερο, πέρα από τη σημαντικότητα του γεγονότος σε μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο, θα βοηθήσει την προβολή και την οικονομία του χωριού. Επίσης θα πρέπει να ιδωθεί η περίπτωση της οργάνωσης από το Λιβάδι του μεγάλου ανταμιώματος των βλάχων, όπου κάθε χρόνο συγκεντρώνονται πάνω από 2.500 άτομα για ένα τριήμερο και ξεφαντώνουν. Ας το δούν κι αυτό το ζήτημα η διοίκηση και οι άλλοι φορείς του Λιβαδίου. Εμείς θα τους στηρίξουμε ολόθερμα.

Το Δ.Σ. **ανηλεμβανόμενο τη μεγάλη συσσώρευση των εκδηλώσεων κατά τη διάρκεια του τρέχοντος διμήνου Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου**, δεν θέλει να φορτίσει επιπλέον το πρόγραμμα με τις παρουσιάσεις των έργων των νέων αρχιτεκτόνων που αφορούν το Λιβάδι. Τα 5 νέα έργα είναι διπλωματικές και ερευνητικές φοιτητικές εργασίες της τελευταίας 2τίας και αφορούν : Την **ανάπλαση της περιοχής της Παναγίας και του κεντρικός άξονα από την Παναγία έως το Δημαρχείο, μια πρόταση τριών κήπων και μιάς πλατείας για το Κιόσκι, μια πρόταση για την ανάπτυξη της νέας περιοχής επέκτασης και το θέμα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών κτιρίων στο Λιβάδι**. Η παρουσίασή τους στη λέσχη μας, μάλλον θα μετατεθεί σε μία ημέρα μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου Έτους.

Τη στιγμή που το Δελτίο του 'Λόγου του Συλλόγου' άδευε προς το φωτοτυπείο, έφτασε στα χέρια μας το 2^ο τεύχος της εκδοτικής προσπάθειας του Εξαρχαιστικού Συλλόγου Λιβαδίου και επομένως δεν προλάβουμε καν να το διαβάσουμε. Χαιρετίζουμε με ικανοποίηση την έκδοση του 2^{ου} φύλλου και σημειώνουμε απλά ότι η σταθερή περιοδικότητα, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την καταξίωση ενός περιοδικού εντύπου ή ημερησίως.

Ο 'Λόγος' του Συλλόγου δεν μπορεί να μην αναφέρει πως πολλές από τις φωτογραφίες που χρησιμοποιεί και θα χρησιμοποιήσει, είναι από τα αρχεία του συμπατριώτη **Νίκου Καραϊσκού**, του ανθρώπου που τόσο πολύ κόπο και χρόνο αφιέρωσε για τη συγκέντρωση πολιτισμού υλικού για το Λιβάδι.

Οι άλλες φωτογραφίες είναι και θα είναι από τα αρχεία των μελών της συντακτικής επιτροπής, άλλων φίλων του Συλλόγου, από τον ηλεκτρονικό τύπο και το διαδίκτυο.

Σύλλογος Λιβαδιών Θεσσαλονίκης, Διεθνές Συμβούλιο 2003-2005

Πρόεδρος : Γ. Συναφάκης, Αντιπρόεδρος : Δ. Προκόπης, Γ. Γραμματίας : Α. Δικα, Ταμίας : Κ. Μουσένος, Μέλη : Ε. Παπαθώ, Δ. Τζημάλας, Π. Κορινός